Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0678/2017 }
B8-679/2017 }
B8-0681/2017 }
B8-0683/2017 }
B8-0684/2017 } RC1

13.12.2017

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:
PPE (B8-0678/2017)
Verts/ALE (B8-679/2017)
ALDE (B8-0681/2017)
ECR (B8-0683/2017)
S&D (B8-0684/2017)

o situaci v Afghánistánu
(2017/2932(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Sandra Kalniete, David McAllister, Dubravka Šuica, Laima Liucija Andrikienė, Elmar Brok, Daniel Caspary, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Manolis Kefalogiannis, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alojz Peterle, Julia Pitera, Tokia Saïfi, Jaromír Štětina
za skupinu PPE
Victor Boştinaru, Elena Valenciano, Ana Gomes
za skupinu S&D
Charles Tannock, Karol Karski, Ruža Tomašić, Valdemar Tomaševski, Jan Zahradil, Jana Žitňanská, Urszula Krupa, Branislav Škripek
za skupinu ECR
Petras Auštrevičius, Patricia Lalonde, Dita Charanzová, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, Fredrick Federley, Marian Harkin, Ivan Jakovčić,

Ilhan Kyuchyuk, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet,
Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Frédérique Ries,
Robert Rochefort, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Ivo Vajgl,
Hilde Vautmans, Cecilia Wikström
za skupinu ALDE
Bodil Valero
za skupinu Verts/ALE
Barbara Kappel

Usnesení Evropského parlamentu o situaci v Afghánistánu
(2017/2932(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na výsledky bruselské mezinárodní konference o Afghánistánu ze dne 5. října 2016, které spolupředsedala Evropská unie,

– s ohledem na svá předchozí usnesení o Afghánistánu, zejména na usnesení ze dne 26. listopadu 2015 o situaci v Afghánistánu, zvláště zabíjení v provincii Zábul[1] a ze dne 13. června 2013 o vyjednávání dohody o spolupráci v oblasti partnerství a rozvoje mezi EU a Afghánistánem[2],

– s ohledem na závěry Rady o Afghánistánu ze dne 16. října 2017,

– s ohledem na prohlášení předsedy Rady bezpečnosti OSN ze dne 14. září 2016 o situaci v Afghánistánu,

– s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN 2210 (2015), rezoluci Rady bezpečnosti OSN 2344 (2017) a na mandát mise OSN na pomoc Afghánistánu (UNAMA),

– s ohledem na společné sdělení Komise a ESVČ Evropskému parlamentu a Radě ze dne 24. července 2017 nazvané „Prvky strategie EU v Afghánistánu“ (JOIN(2017)0031),

– s ohledem na zprávu organizace Human Rights Watch ze dne 13. února 2017 nazvanou „Pakistan Coercion, UN Complicity: The Mass Forced Return of Afghan Refugees“ (Nátlak Pákistánu, spoluvina OSN: hromadné nucené navracení afghánských uprchlíků),

– s ohledem na čtvrtletní zprávu zvláštního generálního inspektora USA pro obnovu Afghánistánu (SIGAR) pro Kongres USA ze dne 30. ledna 2017,

– s ohledem na Společný další postup EU a Afghánistánu v otázkách migrace, který byl podepsán dne 3. října 2016,

– s ohledem na dohodu o spolupráci mezi EU a Afghánistánem v oblasti partnerství a rozvoje, která byla podepsána dne 18. února 2017,

– s ohledem na zprávu OSN o zacházení s osobami zadržovanými v souvislosti s konfliktem v Afghánistánu z dubna 2017,

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie a její členské státy spolupracují od roku 2001 s Afghánistánem a širším mezinárodním společenstvím v oblasti boje proti terorismu a extremismu a současně také usilují o udržitelný mír a rozvoj; vzhledem k tomu, že kvůli sílícímu tlaku povstalců a teroristů, obtížné ekonomické situaci a nestabilitě v politické

[1] Přijaté texty, P8_TA(2015)0412.
[2] Přijaté texty, P7_TA(2013)0282.

sféře jsou tyto cíle ohroženy a s nimi i významný pokrok, jehož bylo dosaženo;

B. vzhledem k tomu, že EU a její členské státy poskytly Afghánistánu od roku 2002 humanitární a rozvojovou pomoc v hodnotě miliard eur; vzhledem k tomu, že EU je největším partnerem Afghánistánu v oblasti rozvojové spolupráce a že se očekává, že poskytne až 5 miliard EUR z celkové částky 13,6 miliard EUR přislíbené Afghánistánu na období let 2017–2020 na bruselské mezinárodní konferenci o Afghánistánu, která se konala v říjnu 2016;

C. vzhledem k tomu, že zaručení demokracie, lidských práv, právního státu a řádné správy věcí veřejných během období přeměny Afghánistánu a v rámci desetiletí transformace (2015-2024) má pro vybudování stabilního a prosperujícího státu zásadní význam;

D. vzhledem k tomu, že za posledních 15 let od roku 2001 došlo k výraznému zvýšení životní úrovně, kdy díky přístupu k základní zdravotní péči a vzdělání a lepšímu postavení žen pětinásobně vzrostl HDP na hlavu a průměrná střední délka života se zvýšila o 15 let; vzhledem k tomu, že podle zvláštního generálního inspektora USA pro obnovu Afghánistánu (SIGAR) se od pádu Tálibánu v roce 2001 zvýšil počet žáků vzdělávaných na všeobecných školách z jednoho milionu, z nichž většina byli chlapci, na téměř devět milionů v roce 2015, kdy dívky tvořily podle odhadů 39 % z celkového počtu studujících;

E. vzhledem k tomu, že dne 24. července 2017 zveřejnila Komise a vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku společné sdělení o strategii EU v Afghánistánu; vzhledem k tomu, že si EU stanovila čtyři prioritní oblasti, které mají pro pokrok v Afghánistánu zásadní význam: 1) podpora míru, stability a regionální bezpečnosti; 2) upevnění demokracie a právního státu a podpora lidských práv, řádné správy věcí veřejných a emancipace žen; 3) podpora hospodářského a lidského rozvoje; 4) řešení problémů spojených s migrací;

F. vzhledem k tomu, že po krizi následující po prezidentských volbách v roce 2014 pozastavila vláda národní jednoty plnění reformního programu, což vedlo ke zvýšení nestability politické situace; vzhledem k tomu, že míra nezaměstnanosti v Afghánistánu činí 39 % a že více než 39 % jeho obyvatelstva žije v chudobě;

G. vzhledem k tomu, že rozsáhlá korupce, hluboce zakořeněné klientelistické systémy a neschopnost politicky roztříštěné afghánské vlády pokročit s reformami ohrožují další pokrok i dosavadní pozitivní výsledky;

H. vzhledem k tomu, že Podpůrná mise OSN v Afghánistánu (UNAMA), která byla zřízení v roce 2002, podporuje afghánskou vládu v jejím úsilí o dosažení míru, ochrany lidských práv a řádné správy věcí veřejných; vzhledem k tomu, že její mandát každoročně prodlužuje Rada bezpečnosti OSN a že naposledy byl jednomyslně prodloužen do roku 2018;

I. vzhledem k tomu, že kvůli znovu sílícímu Tálibánu a al-Káidě a nově se vyskytující přítomnosti organizace Islámského státu (IS) v Afghánistánu, již představuje například jeho nedávno utvořená místní odnož (Islámský stát v provincii Chorásán (ISKP)), ale i velkému počtu afghánských migrantů vracejících se domů – a navzdory dosažení některých socioekonomických a politických cílů v posledních letech – hrozí, že současná

nestabilní situace přeroste v rozsáhlejší konflikt; vzhledem k tomu, že nedávná zpráva Podpůrné mise OSN v Afghánistánu (mise UNAMA) hovoří o nejvyšším počtu obětí od roku 2009, neboť v roce 2016 bylo zaznamenáno 11 318 civilních obětí, zatímco od ledna 2017 do září téhož roku činil počet obětí již 8 019; vzhledem k tomu, že tento vývoj rovněž vedl k větší migraci do Evropy;

J. vzhledem k tomu, že na základě nové strategie USA pro Afghánistán a jižní Asii se stávající americký kontingent čítající 8 400 vojáků rozšíří o dalších 4 000 vojáků; vzhledem k tomu, že nová americká strategie požaduje, aby Pákistán přestal poskytovat útočiště nebo podporu teroristům, a vyzývá k většímu zapojení Indické republiky do snah o stabilizaci tohoto regionu; vzhledem k tomu, že v misi Rozhodná podpora pod velením NATO budou posíleny jednotky ze současných 13 000 na 16 000 příslušníků; vzhledem k tomu, že nová strategie USA se bude formovat příklonem k podmíněnému přístupu, kdy diplomatické a ekonomické dohody budou začleňovány do rámce vojenského úsilí;

K. vzhledem k tomu, že Afghánistán čelí bezprikladnému nárůstu počtu afghánských státních příslušníků – ať už s doklady, či bez nich –, kteří se vracející do vlasti, zejména z Pákistánu; vzhledem k tomu, že v Íránu žije a do Afghánistánu se vrací přibližně dva miliony Afghánců bez příslušných dokladů a jeden milion Afghánců s právním postavením uprchlíka; vzhledem k tomu, že podle zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva vnitřně vysídlených osob žije v Afghánistánu v důsledku konfliktu více než 1,8 milionu vnitřně vysídlených osob a v roce 2016 uteklo rekordních 650 000 osob do jiných oblastí země, v nichž hledají bezpečí, což představuje průměrně 1500 osob denně; vzhledem k tomu, že počet afghánských uprchlíků vracejících se z Pákistánu vzrostl z 55 000 v roce 2015 na 370 000 ve druhé polovině roku 2016, což je nejvyšší hodnota za posledních deset let;

L. vzhledem k tomu, že Indická republika je největším regionálním poskytovatelem pomoci Afghánistánu, přičemž od sesazení vlády Tálibánu v roce 2001 poskytla pomoc v hodnotě 3 miliard USD; vzhledem k tomu, že z této pomoci bylo v Afghánistánu financováno mj. vybudování více než 200 škol, poskytnutí více než 1 000 stipendií afghánským studentům a umožnění studia v Indii pro zhruba 16 000 Afghánců; vzhledem k tomu, že Indie rovněž přispěla pomocí při výstavbě kritické infrastruktury, jako např. 4 000 km silnic v Afghánistánu, zejména dálnice spojující města Zarandž a Dilárám, přehrady Salma a elektrického vedení, jakož i budovy afghánského parlamentu;

M. vzhledem k tomu, že nestabilita v Afghánistánu má z ekonomického a bezpečnostního hlediska negativní dopad na Írán i celý širší region; vzhledem k tomu, že ekonomika Afghánistánu je vysoce závislá na produkci máku, která v posledních letech významně vzrostla, což v sousedním Íránu vedlo k prudkému nárůstu v užívání drog; vzhledem k tomu, že Tálibán z tohoto nezákonného obchodu s drogami financuje své operace; vzhledem k tomu, že omezení tohoto obchodu a nalezení ekonomických alternativ k němu by bylo oboustranně výhodné pro Írán i Afghánistán; vzhledem k tomu, že opium pocházející z Afghánistánu je hlavní surovinou pro výrobu heroinu v EU; vzhledem k tomu, že ke snížení toku omamných látek na ruské a evropské trhy je nezbytná spolupráce s Íránem a dalšími hraničícími státy, např. Tádžikistánem, Turkmenistánem a Uzbekistánem;

N. vzhledem k tomu, že pro budoucnost Afghánistánu má zcela zásadní význam faktor nové

infrastruktury, aby se této zemi – jedné z nejchudších na světě – otevřel zcela nový rozměr ekonomických a sociálních příležitostí; vzhledem k tomu, že nový program rozvoje národní infrastruktury přiláká pozitivní a rostoucí regionální investice v rámci nové Hedvábné stezky;

O. vzhledem k tomu, že některé zprávy naznačují, že se v Afghánistánu nachází nevyužité nerostné bohatství v hodnotě jednoho až tří bilionů dolarů; vzhledem k tomu, že nezákonná těžba je vážným problémem, který může z potenciálně progresivního odvětví v Afghánistánu učinit příčinu konfliktů a nestability; vzhledem k tomu, že těžba představuje druhý největší zdroj příjmů Tálibánu;

1. uznává, že navzdory značnému a dlouhodobému mezinárodnímu úsilí čelí Afghánistán i nadále vážnému konfliktu, který jej citelně brzdí v ekonomickém a sociálním rozvoji; připomíná, že Afghánistán je rozvrácen v důsledku 40 let konfliktů a válek; znovu zdůrazňuje cíle Evropské unie, k nimž patří podpora míru, stability a regionální bezpečnosti, posilování demokracie, právního státu a lidských práv, prosazování řádné správy věcí veřejných a posílení postavení žen, podpora hospodářského a lidského rozvoje a řešení problémů spojených s migrací;

2. připomíná, že Afghánistán v uplynulých patnácti letech dosáhl pozitivních politických, bezpečnostních, hospodářských a rozvojových výsledků; zdůrazňuje, že pětinásobně vzrostl HDP na hlavu, že se o téměř 15 let prodloužila očekávaná délka života a že se oproti roku 2001 významně zvýšil počet dívek zapojených do školní docházky, takže dnes školu navštěvuje asi 40 % z celkových 8 až 9 milionů dětí; zdůrazňuje, že žádný z těchto úspěchů by nebyl možný bez nasazení afghánského obyvatelstva a závazku mezinárodního společenství a poskytnutí peněžních prostředků, know-how a lidských zdrojů na místě; zdůrazňuje, že dosažené úspěchy jsou velmi křehké a že je lze snadno zvrátit; poukazuje na to, že pokrok bude vyžadovat další reformy, stabilní vztahy se sousedy a neustálé zajišťování nezbytné míry bezpečnosti a stability;

3. uznává úsilí mezinárodního společenství, které v rámci operace Trvalá svoboda a mise ISAF, v nichž přišlo o život téměř 3 500 vojáků a vojaček, zajišťovalo bezpečnost v Afghánistánu déle než 10 let, a vzdává hold jeho obětem; vítá misi Rozhodná podpora vedenou NATO, které se účastní 39 států a která zahájila činnost dne 1. ledna 2015 a má mandát k výcviku, poradenství a podpoře afghánských bezpečnostních sil a orgánů; oceňuje velké oběti bezpečnostních sil, které každoročně v boji proti povstalcům utrpí těžké ztráty; připomíná každoroční příspěvek mezinárodního společenství ve výši asi 1 miliardy USD, které má do roku 2020 pomáhat s jejich financováním;

4. vítá skutečnost, že se afghánská vláda zavázala naplňovat národní strategii zaměřenou na kvalitní politické, sociální, ekonomické a bezpečné prostředí, které umožní vytvoření mírového, bezpečného a udržitelného Afghánistánu, jak je nastíněno v závěrech ministerské konference o Afghánistánu, která se konala v Bruselu dne 5. října 2016; vyzývá k tomu, aby byla funkce předsedy vlády zakotvena v afghánské ústavě, což by umožnilo větší politickou stabilitu Afghánistánu; vyzývá afghánskou vládu, aby zajistila transparentnost volebního procesu v roce 2018; vyzývá afghánského prezidenta Ašrafa Ghaního, aby své velké veřejné závazky k ochraně práv a svobod doplnil rychlým a důkladným prováděním právních předpisů na jejich ochranu;

5. zdůrazňuje, že mírový proces vedený Afghánci, za který by sami odpovídali, představuje jedinou cestu vpřed, v jejímž rámci bude bezvýhradně integrována celá občanská společnost a všechny strany konfliktu; připomíná afghánské vládě, že pro umožnění rozvoje a upevnění míru a stability je nezbytné, aby ustaly vnitropolitické boje; vyzývá EU, aby aktivně podporovala Afghánci vedený program odzbrojení, demobilizace a opětovného začlenění bývalých povstalců;

6. zdůrazňuje význam Afghánistánu pro stabilitu v regionu; poukazuje na to, že bezpečný, stabilní a prosperující Afghánistán má zásadní význam pro mír a stabilitu celého regionu; v této souvislosti připomíná význam regionálních partnerů, jako jsou země Střední Asie, Írán, Čína, Indie a Pákistán; vybízí tyto země ke konstruktivní spolupráci a k zahájení skutečného vyjednávacího procesu bez předchozích podmínek, který bude zaměřen na výsledky; bere na vědomí činnost čtyřstranné koordinační skupiny pro Afghánistán vytvořené v prosinci 2015, jejímiž členy jsou USA, Čína, Afghánistán a Pákistán;

7. vyjadřuje vrcholné znepokojení nad tím, že navzdory politické dohodě dosažené po prezidentských volbách v roce 2014 se bezpečnostní situace v Afghánistánu zhoršila a znásobil se počet teroristických útoků; je velmi znepokojen pokračujícím rozšiřováním území ovládaného Tálibánem a nedávným posílením teroristických skupin IS a al-Káidy; upozorňuje na to, že podle zvláštního generálního inspektora USA pro obnovu Afghánistánu (SIGAR) bylo od ledna do listopadu 2016 zabito 6 785 příslušníků afghánských ozbrojených sil a dalších 11 777 příslušníků utrpělo zranění, a také na to, že podle Podpůrné mise OSN v Afghánistánu (UNAMA) se v roce 2016 oproti předchozímu roku rovněž o 3 % zvýšil počet civilních obětí (3 498 mrtvých a 7 920 raněných); lituje zhoršující se bezpečnostní situace, která umožňuje zločineckým skupinám unášet jak afghánské státní příslušníky, tak i občany jiných zemí, včetně humanitárních pracovníků a pracovníkům poskytujících pomoc;

8. je velmi znepokojen tím, že se v zemi zformoval IS, což je prvek, který nejnověji přispívá k čím dál nestabilnější bezpečnostní situaci v Afghánistánu; zdůrazňuje, že kromě své bašty na východě země (Nangarhar) se pokouší prosadit svou přítomnost na severu země za pomoci Islámského hnutí Uzbekistánu; zdůrazňuje, že pokud by se to podařilo, vzniklo by na tomto území prostředí nabízející útočiště pro zahraniční bojovníky a radikální ozbrojence, kteří jsou po vojenských nezdarech IS v Iráku a Sýrii z těchto dvou zemí vytlačováni;

9. zdůrazňuje význam skutečného vnitřního procesu usmíření; vyzývá EU, aby aktivně podporovala Afghánci vedený program odzbrojení, demobilizace a opětovného začlenění bývalých povstalců; zdůrazňuje, že je nutné bojovat proti radikalizaci, extremismu a verbování do teroristických organizací; zdůrazňuje, že boj proti terorismu a jeho financování je klíčovým prvkem k vytvoření prostředí, které bude příznivé pro posílení bezpečnosti v Afghánistánu;

10. varuje, že nedostatečné kapacity afghánských národních obranných a bezpečnostních sil a národního policejního sboru představují i nadále jedno z nejkritičtějších slabých míst ohrožujících bezpečnost a obnovu Afghánistánu; vítá dlouhodobé zaměření EU na posílení úlohy i práv afghánských žen a uznává, že je třeba cvičit policistky; vítá skutečnost, že se vláda Indické republiky v prosinci 2015 zavázala pomoci Afghánistánu tím, že poskytne obrannou výzbroj afghánské armádě a vojenský výcvik tisícům

příslušníků afghánských bezpečnostních složek, což významně přispělo ke zlepšení jeho vojenských schopností v souladu s cílem mise pod vedením NATO nazvané „Rozhodná podpora“ a zaměřené na výcvik, poradenství a pomoc afghánským bezpečnostním silám a institucím, která byla zahájena v lednu 2015; s povzbuzením sleduje spolupráci Indické republiky a Afghánistánu a dosažené výsledky v oblasti infrastrukturních projektů a humanitární podpory;

11. domnívá se, že boj proti korupci, jež je přítomna v afghánských vládních institucích, musí být stálou a zásadní prioritou vzhledem k celkovému přímému negativnímu dopadu, jaký má korupce na kvalitu vládnutí v této zemi; vyzývá afghánskou vládu, aby posílila politickou inkluzivnost, posílila odpovědnost a aktivně bojovala proti kultuře korupce a nepotismu; v této souvislosti zejména vítá, že bylo v Afghánistánu v červnu 2016 zřízeno justiční středisko proti korupci; bere kromě jiného na vědomí výzvu mise UNAMA, aby mezinárodní společenství dlouhodobě podporovalo snahy afghánské vlády v oblasti boje proti korupci a napomáhalo jim;

12. vyzývá afghánskou vládu a její regionální partnery, zejména Írán, aby bojovaly proti nelegálnímu obchodu s drogami a nelegální těžbě a koordinovaly vzájemně potírání těchto nezákonných praktik, které mají škodlivý vliv na stabilitu regionu; připomíná všem stranám, že se jedná o hlavní zdroje financování teroristických organizací v regionu; uznává, že jakýkoli rozvoj těžby musí být udržitelný a ku prospěchu široké veřejnosti v souladu s mezinárodními normami; odsuzuje represe, nelegální obchod s drogami, zabírání půdy, nezákonné konfiskace a vydírání ze strany vůdců ozbrojených skupin; připomíná, že nelegální obchod s opiem a jeho produkce v Afghánistánu mají zničující důsledky pro místní obyvatelstvo a celkovou bezpečnost země;

13. vítá členství Afghánistánu v iniciativě v oblasti transparentnosti těžebního průmyslu; naléhavě vyzývá afghánskou vládu, aby zvýšila transparentnost těžebního sektoru a zavedla přísné požadavky na poskytování příslušných povolení a na monitorování s cílem zajistit udržitelný těžební průmysl; naléhavě vyzývá vládu, aby vystupňovala úsilí o ochranu klíčových veřejných zdrojů, jako jsou půda a minerály, před těžbou prováděnou kriminálními a povstaleckými sítěmi;

14. podporuje afghánský lid a trvá na tom, aby všechny strany zapojené do konfliktu dodržovaly mezinárodní humanitární právo a respektovaly práva všech složek společnosti, zejména menšin, žen a dětí, na které má uvedená situace neúměrný dopad; naléhavě vyzývá afghánské orgány, aby plně provedly akční plán OSN a Afghánistánu podepsaný v Kábulu dne 30. ledna 2011 ohledně praktikování „bačabazi“ a umožnily rehabilitaci dětských obětí sexuálního zneužívání; odsuzuje útoky na nemocnice a zdravotnická zařízení, školy a na humanitární operace; co nejdůrazněji odsuzuje přetrvávající neúctu k lidským právům a barbarské násilí, kterého se vůči afghánskému lidu dopouští Tálibán, IS a al-Káida; upozorňuje na riziko spojené s návratem bývalých válečných zločinců, konkrétně Gulbuddína Hekmatjára, zakladatele strany Hezbe Islámí, který byl v roce 2003 Spojenými státy označen za teroristu a je spojován s výraznější přítomností IS v Afghánistánu;

15. je vysoce znepokojen narůstajícím opakovaným výskytem násilí vůči ženám a destrukcí jejich práv a podmínek k životu v oblastech Afghánistánu ovládaných Tálibánem; opakovaně vyzývá afghánský parlament a afghánskou vládu ke zrušení veškerých zákonů

obsahujících prvky diskriminace žen, které porušují mezinárodní úmluvy, jichž je Afghánistán smluvní stranou; vítá důraz na emancipaci žen a na systematické zohledňování hlediska rovnosti pohlaví v rámci podpory EU určené Afghánistánu, a zejména pak skutečnost, že 53 % programů EU si rovnost žen a mužů klade za jeden z důležitých cílů; zcela podporuje plné provedení rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) o ženách, míru a bezpečnosti a další vnitřní opatření v zájmu podpory rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen a dívek v Afghánistánu, jakož i boje proti násilí páchanému na ženách;

16. vyzývá vlády regionálních partnerů, jako jsou země Střední Asie, Írán, Indie, Rusko a Pákistán, aby společně usilovaly o dosažení mírového řešení v Afghánistánu, pokračující socioekonomický rozvoj a hlubší vnitřní stabilitu a také o spolupráci v otázkách bezpečnosti a terorismu, a vybízí ke sdílení zpráv výzvědných služeb a k jejich spolupráci v boji s teroristy a extremisty na obou stranách hranice; naléhavě vyzývá všechny afghánské regionální aktéry, aby se bezvýhradně zavázali k tomu, že se transparentním způsobem zapojí do boje proti terorismu;

17. zdůrazňuje, že je důležité, aby mezinárodní společenství pokračovalo ve svém působení v Afghánistánu a přispívalo k obnově země, rozvoji hospodářství a vzdorování terorismu; vítá finanční závazky, které potvrdila EU a její členské státy na bruselské konferenci; zejména žádá o podporu pro iniciativy, které řeší přednostní potřeby vnitřně vysídlených osob a navracejících se uprchlíků;

18. uznává, že EU a její členské státy jsou povinny respektovat právo žádat mezinárodní ochranu a účastnit se programů UNHCR pro znovuusídlení; zdůrazňuje, že právo a schopnost usilovat o azyl bezpečnými a zákonnými cestami má rozhodující význam pro to, aby se zabránilo úmrtím zájemců o azyl;

19. bere na vědomí závěry neformální dohody o zpětném přebírání osob v rámci Společného dalšího postupu EU a Afghánistánu v otázkách migrace; vyjadřuje politování nad nedostatečným parlamentním dohledem a demokratickou kontrolou při uzavírání této dohody; vyzývá vlády v regionu, aby upustily od navracení Afgánců do jejich země; upozorňuje na to, že tento postup je přímým porušením mezinárodního humanitárního práva a že rostoucí počet uprchlíků, s nimiž je takto zacházeno, jen posiluje teroristické skupiny a prohlubuje nestabilitu v regionu; zdůrazňuje, že repatriace do Afghánistánu vystavují životy navracených osob vážnému riziku, především pokud jde o svobodné osoby, které postrádají sítě tvořené rodinou či přáteli v Afghánistánu a které mají jen malou šanci, že v zemi přežijí; zdůrazňuje, že pomoc EU a spolupráce s ní musí probíhat tak, aby podporovaly úsilí o dosažení rozvoje a růstu v třetích zemích, a tím i růstu v EU a úsilí o snížení a výhledově i vymýcení chudoby, a tak, aby nevybízely třetí země ke spolupráci na zpětném přebírání nelegálních migrantů, násilně neodrazovaly lidi od přesunů či nezastavily migrační toky směřující do Evropy (usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. dubna 2017 o pohybech uprchlíků a migrantů: úkoly vnější činnosti EU);

20. bere na vědomí rozhodnutí žalobce Mezinárodního trestního soudu, že zahájí vyšetřování možných zločinů proti lidskosti spáchaných v Afghánistánu od roku 2003;

21. vyzývá afghánské orgány, aby všechny rozsudky smrti změnily na mírnější tresty a aby

znovu zavedly moratorium na výkon trestu smrti s cílem dosáhnout jeho trvalého zrušení; naléhavě vyzývá vládu Afghánistánu, aby plně provedla svůj národní plán pro odstranění mučení, a odsuzuje údajné používání této praxe u osob zadržených v rámci konfliktů všemi stranami v Afghánistánu a špatné zacházení s nimi;

22. je hluboce znepokojen tím, že se v roce 2016 masivně zvýšil počet vnitřně vysídlených osob, kdy více než 653 000 dalších osob muselo opustit své domovy, což by mohlo vést k rozsáhlé humanitární krizi; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby se o tyto Afghánce, kteří se nacházejí ve zranitelné situaci, postaraly, a vyzývá afghánskou vládu, aby pomohla s jejich opětovným začleněním do afghánské společnosti; zdůrazňuje, že podle odhadů afghánských orgánů, agentur OSN a dalších humanitárních organizací bude koncem roku 2017 na humanitární pomoc odkázáno více než 9,3 milionu lidí;

23. vítá skutečnost, že dne 1. prosince 2017 prozatímně vešla v platnost dohoda o spolupráci v oblasti partnerství a rozvoje mezi Evropskou unií a Afghánistánem, která představuje první právně závazný rámec pro vztahy mezi oběma stranami; dále vybízí k neprodlené ratifikaci dohody členskými státy EU, aby tak mohla vstoupit v platnost v plném rozsahu;

24. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Komise, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a vládě a parlamentu Afghánistánu.